

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/35/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115219847
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115219847.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členiek senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Moniky Holickkej v spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad č. 4, Bratislava, IČO: 00 151 700 proti žalovanej: X.. Q. I. J., K.. XX.XX.XXXX, O. Q., Č.. XX, O., o zaplatenie 2.530,30 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 08. októbra 2018, č.k. 10C 182/2015-177, v znení opravného uznesenia zo dňa 28. novembra 2018, č.k. 10C/182/2015-188, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom zo dňa 08. októbra 2018, č.k. 10C 182/2015-177, v znení opravného uznesenia zo dňa 28. novembra 2018, č.k. 10C/182/2015-188, uložil súd prvej inštancie žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.249,80 eura v pravidelných mesačných splátkach po 300 eur mesačne odo dňa právoplatnosti rozsudku, až do úplného zaplatenia priznanej sumy pod stratou výhody splátok pri nezaplatení jednej zo splátok. Konanie v časti o zaplatenie sumy 280,42 eura s príslušenstvom, o zaplatenie príslušenstva zo žalovanej sumy 2.249,80 eura - úrokov z omeškania vo výške 5,05% ročne odo dňa 22.7.2015 do zaplatenia, na základe čiastočného späťvzatia zastavil a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Vykonaným dokazovaním mal prvoinštančný súd preukázané, že dňa 2.9.2013 došlo ku škodovej udalosti medzi vozidlami O. U. O., pričom zo záznamu o preverení oznámenia - škodovej udalosti vypracovaného dňa 2.9.2013 Krajským riaditeľstvom policajného zboru v Bratislave, Krajským dopravným inšpektorátom, Odborom dopravných nehôd Č.p KRPZ-BA-KDI72-1826/2013 je zrejmé, že dňa 2.9.2013 v čase o 10:10 hod. bolo na I. T. Č.. XX B. O. vykonané preverenie oznámenia škodovej udalosti, účastníkmi škodovej udalosti boli žalovaná a poistená žalobcu v konaní vypočutá svedkyňa W. Š.. Účastníci škodovej udalosti sa dohodli na jej zavinení, účastníkovi škodovej udalosti - žalovanej bola udelená bloková pokuta za priestupok podľa § 22/I, k zákona č. 372/90 Zb., spáchaný porušením § 22 ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z.z., vo výške 40 eur. Z listinného dôkazu vyhotoveného

Krajským riaditeľstvom policajného zboru v Bratislave, Krajským dopravným inšpektorátom, Odborom dopravných nehôd zo dňa 2.10.2014 doručovaného poisťovni Kooperativa je zrejmé, že poisťovni bolo oznámené, že dňa 2.9.2014 v Bratislave na I. T. došlo ku škodovej udalosti medzi vozidlami O. U. O., nešlo o dopravnú nehodu, ku škodovej udalosti bola privolaná polícia. Z obsahu písomnosti ďalej vyplýva, že jednému z vodičov bola uložená bloková pokuta. Z priloženej fotodokumentácie je zrejmý rozsah poškodenia vozidla havarijne poisteného žalobcom. Z obsahu listinného dôkazu s označením výpočet výšky škody je zrejmá výška škody, ktorá bola na vozidle poistenej spôsobená. Z výpisu účtu žalobcu je zrejmé, že poukázal sumu 2.530,30 eura na účet autoservisu, ktorý opravu poisteného motorového vozidla vykonal. Napokon poukázal na výpoveď svedkyne W. Š., ktorá uviedla,

že prichádzala na parkovisko na I. T. B. O. za účelom zaparkovania jej motorového vozidla. Po príchode na parkovisko s jej osobným motorovým vozidlom videla, že pred ňou na ceste vedúcej stredom parkoviska bolo červené motorové vozidlo. Svedkyňa s jej motorovým vozidlo zastavila v primeranej vzdialenosti a čakala, čo urobí vodič červeného vozidla. Svedkyňa chcela po uvoľnení cesty zaparkovať s jej vozidlom na parkovisku. K celej škodovej udalosti došlo náhle, vodič s červeným motorovým vozidlom začal cúvať a narazil do auta svedkyne, s ktorým stála na príjazdovej ceste na parkovisku. Svedkyňa uviedla, že cesta na parkovisku je dosť široká na to, aby sa na nej mohli nachádzať dve autá. Po vzniku škodovej udalosti vodička červeného auta priznala svoje zavinenie, čo povedala aj privolaným príslušníkom policajného zboru. Svedkyňa jednoznačne konštatovala, že ona z parkovacieho miesta s jej motorovým vozidlom nevychádzala. Uviedla, že jej vozidlo bolo poškodené (podrobný rozsah škody už nevedela uviesť, vzhľadom na odstup času) no konštatovala, že nešlo len o minimálne poškodenie, z tohto dôvodu bola volaná polícia. Na jej vozidle bol poškodený blatník, svetlomet. Rozsah škody potvrdila aj následne po predložení fotodokumentácie zachytávajúcej rozsah poškodenia jej vozidla. Podrobný rozsah škody bol zadokumentovaný políciou. Svedkyňa zhodne vypovedala aj na pojednávaní konanom dňa 4.6.2018. Svoju výpoveď doplnila, že prichádzala na parkovisko, na ktorom bežne parkovala, v tom čase mal na parkovisku jej bývalý zamestnávateľ vyhradené parkovacie miesta pre zamestnancov, ktorým v tom čase bola aj ona. Parkovisko má tvar písmena L, prišla na parkovisko približne o 10:00 hod., bol to prvý školský deň. Na toto parkovisko vošla, ako išla po ceste parkoviska, a prešla približne tri metre, tak zbadala, že na ceste na parkovisku stojí auto. Zopakovala, že zastavila s jej motorovým vozidlom a čakala čo bude auto pred ňou robiť. Auto sa pohlo a nabúrало do jej motorového vozidla. Tak ako vo výpovedi dňa 18.9.2017, uviedla, že nestihla ani zareagovať, nestihla dať ani spiatocku, aby zabránila dopravnej nehode. Obidve autá sa nachádzali na jednej ceste parkoviska, žalovaná nevychádzala z cesty tvaru L, ale bola na vstupnej časti cesty na parkovisko.

3. Takto ustálený skutkový stav veci po právnej stránke posúdil podľa § 415, § 420 ods. 1, 3, § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 4 ods. 1, písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, § 22 ods. 1, písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, vychádzajúc tiež z ust. § 193 C.s.p., a dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Konštatoval, že žalobca v konaní preukázal, že v dôsledku porušenia ustanovenia § 4 ods. 1, písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z., žalovanej bola uložená bloková pokuta. Žalovaná svojím konaním spôsobila vznik škody na osobnom motorovom vozidle, prevádzkovateľom ktorého bola W. Š., ktorá mala platne so žalobcom uzatvorenú poisťnú zmluvu, premetom ktorej bolo havarijné poistenie motorového vozidla. Žalobca v konaní taktiež preukázal, že autoservisu, v ktorom bola vykonaná oprava poisteného motorového vozidla, poukázal cenu opravy motorového vozidla. Skutkový stav mal preukázaný obsahom už citovaných listinných dôkazov vypracovaných Krajským riaditeľstvom policajného zboru v Bratislave, Krajským dopravným inšpektorátom, Odborom dopravných nehôd, ako aj výpoveďou svedkyne, ktorá vo svojich svedeckých výpovediach jednoznačne konštatovala, že žalovaná vedením osobného motorového vozidla zapríčinila vznik škodovej udalosti na jej vozidle, ktoré mala svedkyňa havarijne poistené u žalobcu. Svedkyňa opísala priebeh škodovej udalosti tak, že žalovaná s jej osobným motorovým vozidlom cúvala na parkovisku a nevšimla si, že svedkyňa s motorovým vozidlom, ktoré viedla prichádzala na parkovisko a s vozidlom sa nachádzala na začiatku prístupovej cesty. Žalovaná v cúvaní pokračovala a narazila zadnou časťou vozidla do prednej časti vozidla svedkyne. V dôsledku nárazu došlo k poškodeniu ľavej časti vozidla, ktoré viedla svedkyňa. Žalobca teda v konaní preukázal všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej za vznik škody na motorovom vozidle svedkyne, ktorého oprava bola vykonaná a cena opravy bola žalobcom ako poistiteľom zaplatená autoservisu, ktorý opravu realizoval. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že pracovníkmi žalobcu bola zahájená likvidácia poisťnej udalosti, resp. škodovej udalosti, bol nafotený rozsah poškodení motorového vozidla, a bola porovnávaná aj výšková súvislosť medzi poškodeným vozidlom a vozidlom škodcu, čo je zrejme z fotodokumentácie doručenej súdu počas konania, a keby tieto výšky neboli kompatibilné, ako aj samotný priebeh dopravnej nehody, ak by bol spochybnený, tak by žalobca nepristúpil k likvidácii poisťnej udalosti a nebola by z havarijného poistenia preplatená oprava poškodeného poisteného vozidla. Žalobcovi ako poistiteľovi voči žalovanej vznikol nárok podľa citovaného ustanovenia § 813 Občianskeho zákonníka. Súd je v zmysle citovaného ustanovenia § 193 C.s.p. viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal. Žalovanej bola uložená bloková pokuta privolanými príslušníkmi Policajného zboru SR v dôsledku porušenia jej povinnosti vodiča podľa citovaného ustanovenia § 4 ods. 1, písm. c/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého vodič je povinný venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke. Žalovaná ako škodca v konaní nepreukázala

svoje tvrdenia uvádzané v odpore a ani počas konania. Každý je podľa § 415 OZ povinný zachovávať taký stupeň pozornosti, ktorú možno po ňom vzhľadom ku konkrétnej časovej a miestnej situácii požadovať a ktorá je schopná zabrániť, či aspoň čo najviac obmedziť riziko vzniku škôd. Uvedené ustanovenie neukladá povinnosť predvídať každý v budúcnosti možný vznik škody, no v rozhodnom období bola žalovaná povinná viesť motorové vozidlo tak, aby nespôsobila škodu na inom motorovom vozidle nachádzajúcom sa v tom istom čase na cestnej komunikácii. Podanej žalobe preto vyhovel, avšak žalovanej umožnil, aby priznané peňažné plnenie zaplatila žalobcovi v pravidelných mesačných splátkach po 300 eur mesačne odo dňa právoplatnosti rozsudku, až do úplného zaplatenia priznanej sumy pod stratou výhody splátok pri nezaplatení jednej zo splátok. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná (podľa obsahu) do vyhovujúceho výroku vo veci samej v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktorým žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a žalobu zamietnuť, alternatívne ho zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Odvolanie odôvodnila tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Namietala, že už v prepise telefonického ohlásenia škodovej udalosti zo dňa 16.09.2013 o 10.30 hod zo strany poškodenej sú značné rozpory. Tieto nezrovnalosti možno boli spôsobené tým, že i keď podľa platnej poisťovnej zmluvy poškodenej a všeobecných poisťovných podmienok pre poistenie motorových a prípojných vozidiel - KASKO článku XIV bod 1 písmeno i) je poistník, povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne nahlásiť, že nastala škodová udalosť, najneskôr do 15 dní po jej vzniku sa tak nestalo. Z prepisu telefonického oznámenia poisťovnej udalosti zo dňa 16.9.2013 túto povinnosť si poškodená nesplnila, nakoľko poisťovnú udalosť nahlásila kolegyňa poškodenej K. B., ktorá uviedla účelovo popis poisťovnej udalosti v rozpore so skutočnosťou, v prospech poškodenej kolegyne. Tvrdenia p. B. sú totiž v rozpore so svedeckými výpoveďami poškodenej p. Š., ktorá vo svojej svedeckej výpovedi ani raz neuviedla, že som vychádzala z parkovacieho miesta a pri vytáčaní do nej nabúrara, avšak potvrdila v obidvoch svojich výpoveďach, že cúvala s motorovým vozidlom ale nie, že sa vytáčala pri cúvaní. Ani v policajnom zázname sa neuvádza, že pri cúvaní vytáčala vozidlo na niektorú stranu. Skutočnosť je taká, že rovno cúvala a poškodená nebola za ňou, ešte aj pri strete vozidiel bola čiastočne v parkovacom vyznačenom boxe z ktorého nečakane vyšla a vrazila do jej pravej zadnej časti vozidla. Zrejme sa nevenovala dostatočne riadeniu lebo telefonovala a možno sa jej zdalo, že stojí s motorovým vozidlom, pretože cúvala veľmi pomaly, a preto vyšla svojim vozidlom do jej dráhy a spôsobila tak kontakt vozidiel. Vychádzajúc z objektívnych fyzikálnych zákonov také poškodenie, ako tvrdí poškodená, technicky a objektívne nie je možné, nakoľko ak by motorové vozidlo poškodenej bolo stálo za jej ako uvádza poškodená, v prípade vzájomného stretu vozidiel by pôsobila rovnaká sila na jedno i druhé vozidlo, preto poškodenia na jednom vozidle by korešpondovali čo do tvaru a výšky s poškodením na druhom motorovom vozidle a vozidlo poškodenej by malo poškodenú iba prednú časť vozidla a jej zadnú časť vozidla. Rozsah poškodenia nezodpovedá ani popisu škodovej udalosti ani reálnemu poškodeniu pri tejto škodovej udalosti. V skutočnosti ona nemala motorové vozidlo poškodené vôbec a poškodená mala rozbité iba sklo na prednom svetle. K stretu vozidiel teda nemohlo vzhľadom na poškodenie vozidla poškodenej dôjsť takým spôsobom ako uvádza žalobca a poškodená. S týmito skutočnosťami sa nevysporiadal ani žalobca ani konajúci súd. Poukázala tiež na to, že žalobca sa opiera pri preukazovaní jej zavinenia o ust. § 135 ods. 1 O.s.p., kedy súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal z dôvodu, že jej bola uložená bloková pokuta. Čo sa týka uloženej blokovej pokuty, nepopiera, že jej bola uložená, ale popiera, že je to z dôvodu kolízie motorových vozidiel. Pri kontrole dokladov polícia zistila, že nemá pri sebe doklad od lekára vzhľadom na vek, o spôsobilosti viesť motorové vozidlo, a preto jej uložili blokovú pokutu. Odbor dopravných nehôd Bratislava, č. p. KR PZ-BA-KDI 72-1-826/2014 uviedol v liste zo dňa 02.10.2014 na dožiadanie poisťovni Kooperatíva a.s. v ktorej bola poistená, že polícia neskúmala ani neprešetrovala príčiny vzniku kolízie motorových vozidiel a na základe toho ani neuviedla komu bola uložená bloková pokuta, pretože táto nebola uložená v príčinnej súvislosti s kolíziou motorových vozidiel. Preto ani v zázname z miesta škodovej udalosti nebol pôvodne uvedený priestupca, ktorému bola uložená bloková pokuta. Také isté stanovisko zaujala polícia aj pri spisovaní záznamu o škodovej udalosti, keď žiadala, aby zaznamenali, kto škodu zaviniel a také oznámenie mi KR PZ- BA poslal aj elektronickou poštou. Kópiu záznamu o škodovej udalosti ktorú žiadala jej však ani na základe urgencií KR PZ-BA nezaslalo. A zrazu žalobcovi po dvoch rokoch oznámilo KR PZ- BA, listom zo dňa 21.01.2015, že žalovanému jej bola uložená bloková pokuta za priestupok a tento fakt sa zrazu objavil aj v Zázname o preverení oznámenia o škodovej udalosti zo dňa 02.09.2013, aj keď ako sa sami vyjadrili v liste Kooperatívy v roku 2014, nešetřili kto zaviniel

kolíziu motorových vozidiel. Druh priestupku bol opravovaný tak ako boli opravované aj dátumy a čísla pod ktorými mali škodovú udalosť evidovanú. To je zrozumiteľný a nevyvrátiteľný dôkaz, že do záznamu o škodovej udalosti bola táto skutočnosť doplnená bez jej súhlasu dodatočne a následne a aj z toho dôvodu je uvedená dolu pod podpismi účastníkov škodovej udalosti. Preto jej aj odmietali zaslať kópiu tohto dokladu, ktorý si mohla pozrieť až pri nahliadnutí do spisového materiálu na súde. Ani táto doplnená skutočnosť o spáchaní priestupku a uložení blokovej pokuty však nie je a ani nemôže byť dôkazom, že spáchaním tohto priestupku došlo ku kolízii vozidiel, pretože ako sa vyjadrilo KR PZ- BA, sporovú udalosť neprešetrovali a neurčovali vinníka, ktorý spôsobil kolíziu vozidiel. Považujem preto tieto dokumenty za listiny bez akejkoľvek dôkaznej váhy. Na rozpory a zmätočnosť v dokumentoch predložených KR PZ- BA poukazuje aj skutočnosť že ešte v oznámení o škodovej udalosti KR PZ Bratislava zo dňa 02.10.2014 pre Kooperatívu a.s. Bratislava a zo dňa 21.1.2015 pre Alianz Slovenská poisťovňa je uvedený priestupok podľa § 22 ods. 1, 1 zákona č. 372/1990 Zb. ("ak iným konaním ako sa uvádza v písmenách a-k, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky"). V dodatočne doplnenom odst. je síce uvedený priestupok iný, ale ani ten nepoukazuje na súvislosť s poškodením vozidla. Tvrdenie, že s dokumentmi bolo manipulované podporuje aj skutočnosť, že opakovane aj písomne aj emailom žiadala Krajské riaditeľstvo Policajného zboru, aby jej vydali kópiu zápisnice spísanú o škodovej udalosti zo dňa 2.9.2013 a kópiu pokutového bloku. Nestalo sa tak, bolo jej zaslané len oznámenie, v ktorom bolo iba uvedené, že preverením bolo zistené porušenie ust. § 4 ods. 1 písm. c/ zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, čím došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku v zmysle ust. § 22 ods. 1 písm. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. a nie § 22 ods. 2 zákona SNR č. 372/1990 Zb. Poukázala i na to, že aj v bloku o uložení pokuty aj v doplnenom odseku záznamu je opravované ustanovenie ktorým bol porušený zákon o cestnej premávke, pričom bez uvedenia dátumu doplnenia a bez podpisov účastníkov nehody ako aj bez prešetrenia vzniku kolízie motorových vozidiel nie sú tieto dokumenty ani hodnoverné ani nie sú v príčinnej súvislosti so zavinením kolízie motorových vozidiel. Odkázala v tejto súvislosti na rozsudok Krajského súdu v Žiline 11Co/323/2015 z 23.02.2016, podľa ktorého založiť rozhodnutie len na uložení blokovej pokuty bez prešetrenia dopravnej nehody nie je možné a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. júna 2013, sp. zn. 10Sžd/7/2013, v zmysle ktorého nesmie byť na ujmu objektívnosti zistenia skutkového stavu v priestupkovom konaní, aby dve skupiny rovnocenných dôkazov boli vyhodnotené v prospech jednej len preto, že ide o dôkaz produkovaný orgánom objasňujúcim priestupok, ktorý z titulu postavenia v pozícii orgánu štátu musí byť považovaný za neomylný a nespochybniteľný. Polícia nemala riešiť uvedenú kolíziu ako škodovú udalosť len na základe oznámenia jedného účastníka. Ako škodovú udalosť ju nahlásila poškodená, ktorá pri kolízii motorových vozidiel práve telefonovala a nevenovala sa riadeniu motorového vozidla. Škodový protokol nepodpísala i keď jej hovorila, že má tlačivo a čiastočne ho vyplnila. Upozornila na to aj privolanú políciu ale oni len pokrčili ramenami. Pre uznanie poisťnej udalosti ako škodovej udalosti podľa zák. č. 144/2010 Z.z. je najdôležitejším rozlišovacím znakom popri výške škody výslovná dohoda na zavinení dopravnej nehody. Výslovnou dohodou je spísanie škodového záznamu na príslušnom tlačive čo nebolo z dôvodu odchodu poškodenej zrealizované. Takže poškodená svojim konaním sama zamedzila a zmarila prešetrenie dopravnej nehody a jej zavinenie. Súd prvej inštancie sa v tomto sporovom konaní nevysporiadal ani s týmito nedostatkami v dôkazoch predložených protistranou aj výška škody bola ustálená zmätočne. Podľa dokumentácie, ktorú žalobca predložil, sa nedá preveriť aká škoda vlastne poškodenej z tejto škodovej udalosti vznikla. Nahlásené bolo zo strany poškodenej jej kolegyňou p. B. žalobcovi poškodenie ľavého svetla a ľavého blatníka. Pri obhliadke vozidla bolo však konštatované, že bol poškodený ľavý predný xenon /sklo aj obal/RJ svetlometu zatečená, mechanicky nepoškodená/, t.j. nie je označený ani blatník ani nárazník. V zápise o poškodení vozidla k škodovej udalosti zo dňa 10.10.2013 na 2. str. je zasa na nákrese vyznačené ako poškodené iba svetlo a v popise taktiež nie je uvedený ani blatník ani nárazník. Vo faktúre v rozpore s týmito dokumentmi boli vyúčtované práce aj za predný nárazník, svetlomet ľavý a jednotku riadenia. Navyše žalobca spojil viac poisťných udalostí pod jedno číslo poisťnej udalosti a preto je jeho definovanie poisťnej udalosti rozporné. Okrem toho nahlásenie poisťnej udalosti ako aj obhliadka poškodeného vozidla a fotodokumentácia bola vykonaná časovo omnoho neskôr ako došlo k poisťnej udalosti a preto vôbec dokumenty nekorešponujú so skutočnosťou. Navyše dátum vykonania obhliadky poškodeného vozidla žalobca uviedol v žalobe 23.9.2013 a v zápise o poškodení vozidla uviedol rozdielny dátum obhliadky, a to 10.10.2013 a kalkulácia opravy je však už zo dňa 8.10.2013, t. j. kalkulácia opravy bola urobená dva dni pred spísaním zápisu o poškodení vozidla. Neboli odstránené ani ďalšie rozpory, lebo žalobca v žalobe uvádza výšku škody za poškodený svetlomet 346,80 eur ale vo faktúre predloženej žalobcom č 202131149 zo dňa 14.10.2013 je cena za svetlomet ľavý 1189,80 eur a cena ktorú uvádza žalobca 346,80 eura je uvádzaná ako cena za jednotku riadenia a následne v priebehu konania je výška škody

za jednotlivé porušenia uvádzaná opačne, čiže ďalšie zmätočné a nevieryhodné údaje. Vôbec preto nie je možné stanoviť výšku škody na motorovom vozidle spôsobenú pri kolízii motorových vozidiel dňa 02.09.2013. Žalobca nepreukázal jej zavinenie ani príčinnú súvislosť medzi uložením blokovej pokuty a zavinením kolízie motorových vozidiel a ani skutočnú výšku škody vzniknutej v súvislosti s kolíziou motorových vozidiel dňa 2.9.2013, pretože dôkazy predložené žalobcom sú zmätočné, prepisované a v rozpore so skutočnosťou. S poukazom na uvedené žiadala odvolaniu vyhovieť.

5. Žalobca možnosť vyjadriť sa k odvolaniu žalovanej nevyužil.

6. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti vo veci samej a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

7. V preskúmanej veci vykonal súd prvej inštancie všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností významných pre posúdenie dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplata sumy 2.530,30 eura s príslušenstvom titulom regresného nároku v zmysle ust. § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka na náhradu za sumu vyplatenú ako poistné plnenie v prospech poškodenej W. Š., ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzala žalovaná na svoju obranu. Po vyhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že žalobcovi, ktorý v prospech poškodenej W. Š. vyplatil na základe škodovej udalosti zavinennej žalovanou poistné plnenie, v uplatnenej výške vzniklo proti žalovanej právo na náhradu tohto plnenia, keď okrem citovaného ustanovenia na vec aplikoval i zodpovedajúce ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a tiež § 193 C.s.p., a svoje dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel aj dostatočne vysvetlil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných otázok súvisiacich s predmetom konania. Obsah odvolania žalovanej nie je spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska ňou uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní (odvolacích dôvodov), keď ani v odvolacom konaní nebolo zistené také pochybenie pri ustálení skutkového stavu veci, ktoré by mohlo vyvrátiť či spochybniť skutkových záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, avšak ani také rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by umožňovali zopakovanie či doplnenie dokazovania odvolacím súdom a mohli prípadne viesť k ustáleniu iného skutkového stavu významného pre rozhodnutie.

8. V nadväznosti na odvolacie námietky žalovanej, ktorá v zásade spochybnila iba skutkové závery prvoinštančného súdu, považuje odvolací súd za potrebné v prvom rade uviesť, že tieto skutkové závery majú oporu vo vykonanom dokazovaní a treba ich považovať za správne. Súd prvej inštancie v tejto súvislosti, pokiaľ ide o posúdenie otázky, kto predmetnú kolíziu motorových vozidiel zaviniť, správne v súlade s ust. § 193 C.s.p., vychádzal predovšetkým z bloku č. XXXXXX, policajného záznamu o preverení škodovej udalosti zo dňa 02.09.2013, v spojení s obsahom oznámenia polície o škodovej udalosti zo dňa 02.10.2014, ktoré treba považovať za hodnoverné a preukazujúce zavinenia žalovanej. Hoci to prvoinštančný súd výslovne v odôvodnení svojho rozsudku neuviedol, je nepochybné, že žalovanou v odvolaní namietané nezrovnalosti, ktoré vznikli pri vystavení potvrdenia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Krajského DI, Odbor dopravných nehôd zo dňa 2.10.2014 doručovaného poisťovni Kooperativa, boli v plnej miere odstránené oznámením Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Krajského DI, Odbor dopravných nehôd zo dňa 17.0.2016 (č.l. 66 spisu), z ktorého vyplýva, že v pôvodnom potvrdení bol síce pre pochybenie pri vypisovaní oznámenia uvedený nesprávny rok v registratúrnom čísle, avšak ostatné údaje (vrátane konštatovaní o porušení dopravných predpisov a uložení blokovej pokuty) sú správne. Za tohto stavu ani odvolací súd nemá žiadnu pochybnosť o tom, že dňa 2.9.2013 skutočne danú škodovú udalosť (stret vozidiel poškodenej W. Š. a žalovanej) zaviniť žalovaná. V tejto súvislosti z ust. § 193 C.s.p. jednoznačne vyplýva, že rozhodnutím v blokovanom konaní, aké prebehlo aj v tomto prípade, je súd viazaný, a preto, ak z výsledku blokovaného konania vyplýva osoba, ktorá nehodu zaviniť, je z takto prijatých záverov povinný vychádzať aj súd, a to dokonca bez možnosti dospieť k inému (skutkovému) záveru. V danom prípade z bloku o úhrade pokuty za porušenie dopravných predpisov zo strany žalovanej jednoznačne vyplýva, že nehodu, resp. poškodenie vozidla, W. Š. zaviniť žalovaná, ktorá porušila svoju povinnosť neohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky, a preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď po tomto zistení v súlade s ust. § 193 C.s.p. už ďalej otázku zavinenia osobitne neskúmal a nevykonával v tomto smere ani ďalšie dokazovanie. Pokiaľ žalovaná v tomto smere poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline 11Co/323/2015 z 23.02.2016, podľa ktorého založiť rozhodnutie len na uložení blokovej pokuty bez

prešetrenia dopravnej nehody nie je možné a rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. júna 2013, sp. zn. 10Sžd/7/2013, v zmysle ktorého nesmie byť na ujmu objektívnosti zistenia skutkového stavu v priestupkovom konaní, aby dve skupiny rovnocenných dôkazov boli vyhodnotené v prospech jednej len preto, že ide o dôkaz produkovaný orgánom objasňujúcim priestupok, ktorý z titulu postavenia v pozícii orgánu štátu musí byť považovaný za neomylný a nespochybniteľný, treba zdôrazniť, že v konaní vedenom na Krajskom súde v Žiline súd vychádzal z právneho stavu pred prijatím Civilného sporového poriadku, ktorý na rozdiel od pôvodnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku (§ 135 ods. 1 O.s.p.) z rozhodnutí, ktorými je súd viazaný, rozhodnutie v blokovom konaní (podľa dôvodovej správy zámerne) nevylučuje, čo má za následok, že súd prvej inštancie jednoducho nemal možnosť zavinenie žalovanej sám posúdiť, prípadne vyhodnotiť inak, a preto žalovanou citované rozhodnutia v preskúmvanej veci v tomto prípade aplikovať nemožno. Neopodstatnene žalovaná v súvislosti s blokovým konaním namieta i to, že vystavené potvrdenie o úhrade pokuty v blokovom konaní bolo dodatočne pozmenené. Obsah originálu bloku (č. 126728), ktorý sa nachádza v spise (č.l. 88) totiž, v spojení s obsahom originálu policajného záznamu o preverení škodovej udalosti zo dňa 02.09.2013, pravdivosť tvrdenia žalovanej vylučuje. Žalovanej bola uložená na mieste bloková pokuta za porušenie § 22 ods. 2 Zákona o cestnej premávke, podľa ktorého vodič nesmie pri cúvaní ohroziť ostatných účastníkov cestnej premávky, pričom žalovaná túto pokutu dobrovoľne uhradila a v danom čase ani ona nenamietala, že by kolíziu nezavinila, prípadne, že by pri kolízii necúvala, ako to namieta v odvolaní. Žiadna z námietok žalovanej v odvolaní, ktorými sa snaží spochybniť pravosť bloku č. 126728, záznamu o preverení škodovej udalosti zo dňa 02.09.2013, potvrdenia Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave, Krajského DI, Odbor dopravných nehôd zo dňa 2.10.2014, a ich súlad so skutočnosťou, preto nemôže obstáť.

9. Správne prvoinštančný súd na základe dostatočne vykonaného dokazovania a správne ustáleného skutkového stavu veci dospel k záveru, že nakoľko žalovaná zavinila vznik škody na vozidle W. Š., ktoré bolo poistené u žalobcu, vzniklo žalobcovi v zmysle ust. § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu vyplateného poistného plnenia. Rovnako však treba za správnu považovať súdom prvej inštancie ustálenú príčinnú súvislosť medzi poškodením vozidla W. Š., ako i výšku priznaného plnenia.

10. Nedôvodne žalovaná v odvolaní namieta absenciu príčinnej súvislosti medzi jej konaním a škodou, ktorá mala vzniknúť na vozidle poškodenej W. Š.. Z listinných dôkazov založených v spise totiž vyplýva, že k poškodeniu vozidla W. Š. došlo práve pri kolízii s vozidlom žalovanej. Na druhej strane, hoci je pravdou, že v autoservise Autotrend - Fleet Services, s.r.o. boli na vozidle poškodenej vykonané aj ďalšie opravy, tieto boli zaevidované ako ďalšia samostatná poistná udalosť a neboli predmetom tohto konania. Preto, keď žalovaná namieta, že tieto opravy nemajú žiadnu súvislosť so škodovou udalosťou, ktorú mala zaviniť, jej argumentácia je v tomto smere bez významu pre rozhodnutie v spore. Súd prvej inštancie potom správne vychádzal z toho, že v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, ktorú zavinila žalovaná, žalobca v prospech poškodenej vyplatil poistné plnenie, a preto je mu žalovaná povinná sumu v celkovej výške 2.530,30 eura nahradiť.

11. Napokon nedôvodne vo vzťahu k výške priznanej peňažnej sumy žalovaná namieta, že dátum vykonania obhliadky poškodeného vozidla žalobca uviedol v žalobe 23.9.2013 a v zápise o poškodení vozidla uviedol rozdielny dátum obhliadky, a to 10.10.2013 a kalkulácia opravy je však už zo dňa 8.10.2013, t. j. kalkulácia opravy bola urobená dva dni pred spísaním zápisu o poškodení vozidla, pričom neboli odstránené ani ďalšie rozpory, lebo žalobca v žalobe uvádza výšku škody za poškodený svetlomet 346,80 eur ale vo faktúre predloženej žalobcom č 202131149 zo dňa 14.10.2013 je cena za svetlomet ľavý 1189,80 eur a cena ktorú uvádza žalobca 346,80 eura je uvádzaná ako cena za jednotku riadenia a následne v priebehu konania je výška škody za jednotlivé porušenia uvádzaná opačne, čiže ďalšie zmatečné a nevieryhodné údaje. Okamih vykonania obhliadky, či kalkulácie opravy totiž nemá žiadnu súvislosť s výškou poisteného plnenia, ktorú žalobca poškodenej uhradil, pričom pokiaľ ide o namietanú nezrovnalosť vo výške opravy za poškodený svetlomet, ak by aj žalobca poškodenej uhradil za túto čiastkovú položku iba 346,80 eur, hoci vo faktúre č. 202131149 zo dňa 14.10.2013 je cena za svetlomet ľavý 1.189,80 eura, tento rozdiel je v prospech žalovanej, a preto nie je celkom zrejmé, v akom smere mala byť napadnutým rozsudkom negatívne dotknutá. Odvolací súd však v súvislosti s námietkami žalovanej týkajúcimi sa výšky poistného plnenia vyplateného žalobcom poškodenej (ktorého úhrada sama o sebe nebola sporná) považuje za potrebné poukázať i na to, že žalovaná sa v tomto smere vo svojej argumentácii obmedzila iba na spochybňovanie tvrdení žalobcu, avšak bez toho, aby sama ponúkla konkurenčné tvrdenia (§ 151 ods. 2 C.s.p.) a dôkazy, čo má za následok, že už len z tohto dôvodu nemôže byť obrana žalovanej vo vzťahu k výške priznaného nároku opodstatnená.

12. S ohľadom na uvedené možno zhrnúť, že súd prvej inštancie sa správne v rámci predmetného konania po skutkovej i právnej stránke vysporiadal s otázkou splnenia predpokladov pre vznik nároku žalobcu proti žalovanej na zaplatenie sumy 2.530,30 eura s príslušenstvom titulom regresného nároku podľa ust. § 813 ods. 1 Občianskeho zákonníka. So zreteľom na všetky relevantné skutočnosti a po dôkladnej úvahe tak vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou, a preto je rozsudok súdu prvej inštancie, a to aj z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a ich obsahového vymedzenia, správny.

13. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, v ktorej žalobe vyhovel, ako vecne správny potvrdil (§ 378 ods. 1,2 C.s.p.).

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., a v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo

odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).